

МИШКА И КЪРТИЦА.

Веднажъ мишката рекла на мишока :

— Слушай, мжжо, време е вече да оженимъ нашия синъ. Искамъ снаха ми да бжде отъ по-горенъ родъ.

— Я не ходи далече. Дъщерята на нашата съседка къртицата е добра за Гризанчо.

— Не: азъ ще търся снаха отъ голѣмъ родъ.

Приготвила се мишката и тръгнала. Срещнала я къртицата.

— Кжде си тръгнала, съседке?

— Я ми кажи, къртице, кой е по-горенъ отъ мене. Ще искамъ щерка му за снаха.

— Слънцето, рекла къртицата.

Мишката се изкачила при слънцето.

— Слънчице, имамъ синъ, Гризанъ. Нѣма на него равенъ въ цѣлото поле. Искамъ и жена му да му е прилика. Ти си било най-горно отъ всички ни. Дай ми щерка си за снаха.

— Ахъ, има по-горенъ отъ мене.

— Кой?

— Облака! Като висне надъ земята затуля ме и не мога да грѣя.